

142

F

نام

نام خانوادگی

محل امضاء

صبح جمعه

۹۱/۱/۲۵

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.

امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

آزمون ورودی
دوره‌های دکتری (نیمه متمرکز) داخل
در سال ۱۳۹۱

رشته‌ی
الهیات - تصوف و عرفان اسلامی (کد ۲۱۴۲)

شماره داوطلبی:

نام و نام خانوادگی داوطلب:

مدت پاسخگویی: ۹۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۶۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی، تصوف و عرفان اسلامی)	۶۰	۱	۶۰

فروردین سال ۱۳۹۱

استفاده از ماشین حساب مجاز نمی‌باشد.

قیمت ۱۰۰۰ تومان

حق چاپ و تکثیر سؤالات پس از برگزاری آزمون برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می‌باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می‌شود.

- ■ عَيْنَ الْأَصْحَاحِ وَالْأَدَقَّ فِي التَّرْجَمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَفْهُومِ (۱ - ۱۰)
- ۱- ﴿ وَ مَا مُحَمَّدًا إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ﴾:
- (۱) محمد نیست مگر رسولی که رسولان پیش از او رفته‌اند!
 (۲) محمد جز رسولی نیست که رسولان قبل از او گذشته‌اند!
 (۳) محمد نیست جز رسولی که رسولانی قبل از او گذشته‌اند!
 (۴) محمد فقط رسولی است که قبل از او رسولان نیز گذشته‌اند!
- ۲- ﴿ وَ جَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيًّا ﴾:
- (۱) هر چیزی را بوسیله آب زنده گذاشتیم!
 (۲) هر چیزی را از آب زنده قرار داده‌ایم!
 (۳) هر چیز زنده را بوسیله آب زنده کردیم!
 (۴) هر چیز زنده‌ای را از آب قرار داده‌ایم!
- ۳- « لَمَّا ظَهَرَتْ هَذِهِ الْأَبْيَاتُ عَاتِبَ الْقَادِرَ بِاللَّهِ، وَ كَانَ وَلِيًّا لِلْعَهْدِ، أبا أحمد والِدِ الشَّرِيفِ الرُّضِيِّ وَ الْمَرْتَضِيِّ أَخَاهُ! »:
- (۱) وقتی این اشعار فاش شد، القادر بالله که ولیعهد احمد بود، پدر شریف رضی و برادر مرتضی را سرزنش نمود!
 (۲) چون این ابیات علنی شد، القادر بالله که ولیعهد بود، ابو احمد پدر شریف رضی و مرتضی برادر او را سرزنش کرد!
 (۳) آنگاه که اشعار را سرایید، ابا احمد پدر شریف رضی و برادرش المرتضی مورد ملامت ولیعهد، القادر بالله واقع شدند!
 (۴) هنگامی که این ابیات را سرایید، القادر بالله ولیعهد را بخاطر ابواحمد پدر شریف رضی و مرتضی برادر او ملامت کرد!
- ۴- عَيْنَ الْخَطَا:
- (۱) أَيْنَ إِخْوَانِي الَّذِينَ رَكِبُوا الطَّرِيقَ، كَجَائِدِ يَارَانٍ مِنْ كِهْ رَاهِ رَا طِي كَرْدَنْدِ،
 (۲) وَ مَضَوْا عَلَى الْحَقِّ، وَ أَيْنَ نَظَرُواؤُهُمْ مِنْ إِخْوَانِهِمْ: وَ بِرِ طَرِيقِ حَقِّ رَفْتَنْدِ، كَجَائِنْدِ هِمَانْدَانِ أَنَانِ از يارانشان،
 (۳) الَّذِينَ تَعَاقدُوا عَلَى الْمَنِيَّةِ، كِهْ بَا يَكْدِيغَرِ بِرِ مَرَكِّ عَهْدِ وَ پِيْمَانِ بَسْتَنْدِ،
 (۴) وَ أُبْرِ بَرُوْسَهْمِ إِلَى الْفَجْرَةِ!؟: وَ سِرَانِ أَنِهَابِهْ بَايِ فَاجِرَانِ اِنْمَاخْتِهْ شَدِ!؟
- ۵- « قَالُوا حُبِسْتَ! فَقُلْتَ لَيْسَ بِضَائِرِي حَبْسِي، وَ أَيُّ مَهْتَدٍ لَا يَهْتَدِ! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ:
- (۱) گفتند چرا زندانی هستی! در جواب گفتم آسیب من از زندان نیست، زیرا هر تیغ هندوانی را نیز در نیام کنند!
 (۲) گفتند چه شده که محبوس هستی! گفتم آسیب من از حبس نیست، چه تیغ هندوانی را نیز گاهی در نیام کنند!
 (۳) مرا گفتند زندانی شده‌ای! پاسخ دادم که محبوس کردن من مرا آسیب نمی‌رساند، کدام تیغ هندی است که در غلافش نکنند!
 (۴) مرا گفتند در حبس هستی! در جواب گفتم زندان من چه ضرری دارد، و کدام شمشیر هندی است که نتوان آن را از غلاف کشید!

- ۶- « و إذا سألتك أن أراك حقيقةً فاسمح و لا تجعل جوابي: لن ترى! ». عین الصحيح في المفهوم:
- (۱) آنگاه که خواستار رؤیت واقعی تو شوم، رخصتی ده و جواب تو، نفی ابدی به « لن » نباشد!
 - (۲) اگر درخواست من به حقیقت دیدار تو باشد، رخصت بفرما و پاسخ مرا « لن ترائی » قرار مده!
 - (۳) هرگاه از تو بخواهم که حقیقت خویش را بر من بنمایی، اجازه بده و پاسخ را « لن تری » قرار مده!
 - (۴) چنانچه سؤال من این باشد که دیدار حقیقی تو کدام است، اجازه بده که جواب آن « هرگز » نباشد!
- ۷- « من لان عوده كثفت أخصائه! ». عین المناسب للمفهوم:
- (۱) مهربانی، مهربانی آورد!
 - (۲) آنکه به نرمی بازآید گامهای بسیار بردارد!
 - (۳) یکی بر سر شاخ و بن می‌برید!
 - (۴) آدم خوش اخلاق یاران بسیار دارد!
- ۸- « هر چه از این مورخ نقل شده عادةً از محالات است و مخالف طبیعت! »:
- (۱) کلّ ما ذکر عن هذا المؤرخ مستحيل عادةً منافی للطبیعة!
 - (۲) جميع ما نقلوا من هذا المؤرخ من المستحيلات و منافیاً للطبیعة!
 - (۳) إنّ ما ذکر من المؤرخ هذا يعدّ من المحالات و ما ینافی الطبیعة!
 - (۴) إنّ کلّ ما نقل عن المؤرخ هذا يعتبر من المحالات و ینافی الطبیعة!
- ۹- « آن حصار تا این تاریخ که سال ۴۳۲ از هزاره اول هجرت است باقی است! »:
- (۱) بقي ذلك السور حتّى اليوم الَّذي هو عام أربعمئة و اثنان و ثلاثون بعد الألف الأولى للهجرة!
 - (۲) إنّ ذلك السور باقٍ إلى وقتنا هذا و هو سنة أربعمئة و اثنتین و ثلاثین من الألف الأولى للهجرة!
 - (۳) ذلك الحصار باقی إلى يومنا هذا و هي سنة اثنتین و ثلاثین و أربعمئة من الهجرة الألفیة الأولى!
 - (۴) قد بقي الحصار ذلك حتّى هذا التاريخ و هو عام اثنان و ثلاثون و أربعمئة بعد الهجرة بألف سنة!
- ۱۰- « بسیاری از امیران برای ساختن زوایا یا خانقاهها برای قشربهای مختلف مردم با یکدیگر رقابت می‌کردند! ». عین الخطأ:
- (۱) كثير من الأمراء كانوا يتنافسون في بناء الزوايا أو الخانقاهات لشرائح الناس المختلفة!
 - (۲) كان الكثير من الأمراء يتنافسون في تشييد الزوايا أو الخانقاهات لطوائف الناس المختلفة!
 - (۳) إنّ الكثير من أمراء البلاد كان يتنافسون لتشييد الزوايا أو الخوانق لشرائح المختلفة الناس!
 - (۴) إنّ كثيراً من الأمراء كانوا يتنافسون معاً في بناء الزوايا أو الخوانق للطوائف المختلفة من الناس!
- ■ عین الصحيح في التشكيل (۱۱ - ۱۲)
- ۱۱- « عباد الله! احذروا يوماً تفحص فيه الأعمال و يكثر فيه الزلزال و تشيب فيه الأطفال! »:
- (۱) عِبَادُ — يَوْمًا — تَفْحَصُ — الأَعْمَالُ
 - (۲) تَفْحَصُ — الأَعْمَالُ — يَكْتَرُ — الزَّلْزَالُ
 - (۳) احْذَرُوا — الله — يَكْتَرُ — تَفْحَصُ
 - (۴) يُكْتَرُ — الزَّلْزَالُ — تَشِيْبُ — الأَطْفَالُ

۱۲- « ضَعْفُ أَمْرِ نَصْرِ بْنِ سَيَّارٍ صَاحِبِ مَرْوَانَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَى بِلَادِ خُرَّاسَانَ وَ كَانَتْ لَهُ حُرُوبٌ أَكْثَرُ فِيهَا الْحَيْلُ وَ الْمَكَايِدُ! »:

- (۱) أَمْرٌ - سَيَّارٍ - مَرْوَانَ - بِنِ
(۲) صَاحِبِ - مَرْوَانَ - خُرَّاسَانَ - الْحَيْلِ
(۳) نَصْرِ - مُحَمَّدٌ - أَكْثَرُ - الْمَكَايِدِ
(۴) ضَعْفٌ - نَصْرِ - حُرُوبٌ - أَكْثَرُ

۱۳- عَيْنُ الْخَطَا فِي التَّشْكِيلِ:

- (۱) الْحَيَّوَانُ كِتَابٌ فِي سَبْعَةِ أَجْزَاءٍ، جَمَعَ فِيهِ الْجَاحِظُ مَا انْتَثَرَ؛
(۲) فِي الْكُتُبِ وَ مَا تَنَاقَلَتْهُ الْأَسِنَّةُ مِنْ أَقْوَالِ فِي الْحَيَّوَانَاتِ وَ الْحَشْرَاتِ وَ الْهُوَامِ؛
(۳) وَ طِبَائِعِهَا وَ عِلَاقَتِهَا بِالْإِنْسَانِ، وَ أُورِدَ كَثِيرًا مِنَ النُّوَادِرِ وَ الْأَحَادِيثِ وَ الْقِصَصِ؛
(۴) وَ مِمَّا حُكِيَ عَنِ النَّارِ عِنْدَ الْعَرَبِ، وَ نَكَرَ مَا يُسْتَدَلُّ بِهِ عَلَى حُسْنِ وَضْعِ اللَّهِ وَ تَدْبِيرِهِ!

■ ■ عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ (۱۴ - ۱۸)

۱۴- ﴿ ذَلِكَ جَزِينَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا، وَ هَلْ نَجَازِي إِلَّا الْكَافِرِينَ ﴾:

- (۱) ذلك: اسم غير متصرف - إشارة للبعيد - معرفة - مبني على الفتح / مفعول مطلق مقتم، و منصوب محلاً، عامله فعل «كفروا»
(۲) نجازي: للغائب - مزيد ثلاثي من باب مفاعلة - معتل و أجوف (اعلله بالقلب) - متعدي / فعل و مرفوع بضمة مقترنة، فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً، تقديره «نحن»
(۳) كفروا: ماضٍ - للغائب - مجرد ثلاثي - صحيح و سالم - مبني/ فعل و فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية و مصدر مؤول و مجرور محلاً بحرف الجر، تأويله: بكفرهم
(۴) الكفور: مشتق و اسم مبالغة (مصدره: كفر) - معرف بال - معرب - صحيح الآخر - ممنوع من الصرف / مستثنى مفرغ و منصوب بالتبعية للمستثنى منه المحذوف على أنه بدل، و المحذوف مفعول به

۱۵- « لَوْ أُعْطِيَتِ الْأَقَالِيمُ السَّبْعَةَ بِمَا تَحْتَ أَفْلَاحِهَا عَلَى أَنْ أُعْصِيَ اللَّهُ ... مَا فَعَلْتَهُ! »:

- (۱) السبعة: من الأعداد الأصلية المفردة - مفرد مؤنث - معرف بال - معرب - صحيح الآخر - منصوب/ نعت و مجرور بالتبعية للمنعوت
(۲) أعطيت: ماضٍ - للمتكلم وحده - مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد - متعدي - مبني للمجهول/ فعل و نائب فاعله ضمير التاء البارز، و الجملة فعلية
(۳) الأقاليم: جمع تكسير (مفردة: إقليم، مذكر) - جامد و غير مصدر - معرف بال - معرب - ممنوع من الصرف / مفعول به ثانٍ و مرفوع على أنه نائب الفاعل
(۴) تحت: اسم غير متصرف - من الأسماء الملازمة للإضافة - معرف بالإضافة - مبني على الفتح/ ظرف أو مفعول فيه للزمان، و مع متعلقه: شبه جملة و صلة

- ۱۶- « كان ظهوره يوم الثلاثاء لثمانى ليالٍ مضين من ذى الحجة سنة ستين! »:
- (۱) ستين: جمع سالم للمذكر بالإلحاق - من أعداد العقود الأصلية - جامد و غير مصدر - معرب/ مضاف إليه و مجرور بالياء
- (۲) سنة: اسم - مفرد مؤنث - جامد و غير مصدر - معرف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف/ مضاف إليه و مجرور
- (۳) ليالٍ: جمع تكسير (مفردة: ليلة، مؤنث) - نكرة - معرب - صحيح الآخر - منصرف/ تمييز مفرد للعدد و مجرور على أنه مضاف إليه
- (۴) مضين: ماضٍ - للغائبات - مجرد ثلاثي - معتل و ناقص (إعلاله بالحنف) - معرب/ فعل و فاعله ضمير النون البارز، و الجملة فعلية
- ۱۷- « و أعلم ما في اليوم و الأمس قبله و لكنني عن علم ما في غدٍ عم! »:
- (۱) الأمس: اسم غير متصرف - جامد - معرف بال - مبني على الكسر/ معطوف و مجرور محلاً بالتبعية
- (۲) عم: مفرد مذكر - مشتق و صفة مشبهة - نكرة - معرب - منقوص - منصرف/ خبر مفرد لحرف «لكن» و مرفوع بضمّة مقترنة
- (۳) أعلم: مضارع - للمتكلم وحده - مجرد ثلاثي - صحيح و سالم - متعدّ - مبني للمعلوم/ فعل من أفعال القلوب، و اسمه الضمير المستتر فيه و جوباً تقديره «أنا»
- (۴) ما: اسم غير متصرف - موصول عامّ (لغير ذوي العقول عادة) - نكرة مخصصة - مبني على الفتح/ مفعول به و منصوب محلاً، الأولى لفعل «أعلم» و الثانية لشبه فعل «علم»
- ۱۸- « أنا لا أقول: دعوا النساء سواقرأ بين الرجال يجلن في الأسواق! »:
- (۱) بين: اسم غير متصرف - من الأسماء الملازمة للإضافة - نكرة مخصصة - مبني على الفتح/ ظرف أو مفعول فيه للمكان و منصوب
- (۲) يجلن: للغائبات - مجرد ثلاثي - معتل و مثال (إعلاله بالحنف) - لازم - مبني للمعلوم/ فعل و فاعله ضمير النون البارز، و الجملة فعلية
- (۳) دعوا: أمر - للمخاطبين - مجرد ثلاثي - معتل و مثال (إعلاله بالحنف) - متعدّ - مبني على حذف نون الإعراب/ فعل و فاعله ضمير الواو البارز
- (۴) سواقرأ: جمع تكسير (مفردة: سافرة، مؤنث) - جامد و غير مصدر - نكرة - معرب - منصرف/ حال مفردة و منصوب، و صاحب الحال «النساء»

■ عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۱۹ - ۳۰)

۱۹- عین الخطأ في النسبة:

- (۱) عقيدة ← عقدي (۲) نكري ← ذكراوي (۳) حقيقة ← حققي (۴) بيداء ← بيدايي

- ۲۰- **عین الخطأ في التصغير:**
 (۱) رسول ← رسول / (۲) صلة ← وصيلة / (۳) كثير ← كثير / (۴) ميعاد ← موعاد
- ۲۱- « ... رَبِّكَ أَيُّهَا الْمُؤْمِنَاتِ! فَالْمُؤْمِنَاتِ هُنَّ اللَّاتِي ... رَبِّهِنَّ! ». **عین الخطأ للفراغين:**
 (۱) اتَّقِينَ / اتَّقِينَ / (۲) اتَّقِينَ / اتَّقِينَ / (۳) تَتَّقِينَ / يَتَّقِينَ / (۴) تَتَّقِينَ / تَتَّقِينَ
- ۲۲- **عین الصحيح في عمل المصدر:**
 (۱) رؤيتها هذا المنظر غير رأيا شديدا!
 (۲) لعبته كرة القدم كانت بارعة جداً يوم أمس!
 (۳) نظرت الخاطفة هذه المقالة لا فائدة منها!
 (۴) إجاباتها هذه الأسئلة تدل على إلمامها بالموضوع!
- ۲۳- **عین الخبر جملة اسمية:**
 (۱) اعلم أن الذين يُسرفون في النعم الإلهية هم الخاسرون!
 (۲) لبت الأغنياء يجعلون من أموالهم حقاً للسائل والمحروم!
 (۳) إنما العمل الصالح بركاته باقية مادامت السماوات والأرض!
 (۴) يصبح الطالب طالب علم حقيقي متى ما طلب العلم أينما كان!
- ۲۴- **عین الصحيح في اسم الفعل:**
 (۱) إليك يا خائن عني، أف لك!
 (۲) هلم الصف قبل أن يبدأ الأستاذ بالدرس!
 (۳) عليك بنفسك هذبيها، يا شابة!
 (۴) عن الأخلاق الفاضلة دفاع، أيها المصلحون!
- ۲۵- **عین الصحيح:**
 (۱) لم يكُ زميلي راسباً في الامتحان و لم أكنه أنا!
 (۲) لن أكُ كاذباً في أقوالي و لا في أعمالي!
 (۳) لن أكن من الذين يخالفون و عدهم بعد أن وعدوا!
 (۴) لم يكُ المؤمنون قانطين من رحمة رب العالمين!
- ۲۶- **عین الخطأ عن المفعول به:**
 (۱) هل أعلمت زميلك أسئلة الامتحان بسيطة جداً؟
 (۲) ليلة أمس وجدنتني أكلمني في النوم!
 (۳) علمت نفسي درساً لم أعلمه غيري طول الحياة!
 (۴) أ كاتب أنت تمارينك كلها في الكراسة؟
- ۲۷- **عین الخطأ في أسلوب التعجب:**
 (۱) أشدد باخضرار الأشجار في الربيع و بانتعاشها!
 (۲) أشدد بما اخضرت الأشجار في الربيع و بما انتعشت!
 (۳) ماكان أشد اخضرار الأشجار في الربيع و انتعاشها!
 (۴) ما أشدد بأن تخضرا الأشجار في الربيع و أن تنتعش!
- ۲۸- **عین المشغول عنه منصوباً وجوباً:**
 (۱) أولادي أجازيهم على أفعالهم الحسنة حثاً على الإكثار! (۲) العلم إن درسته جيداً نفعك في الدنيا و الآخرة!
 (۳) كل كتاب طالع مقدمته بداية الأمر و لاتغفل عنها! (۴) هلاً الحسنة لا تفعلها و تتوقعها من الآخرين!

۲۹- عین الخطأ:

(۱) لم يحضر المتهمون أنفسهم!

(۲) حضر الطالبان أنفسهما في الصف!

(۳) لم تحضر الطالبتان أنفسهما!

(۴) حضر القضاة أنفسهم في المحكمة!

۳۰- « ينجح الطلبة في الامتحان و لا سيما ... ». عین الخطأ للفراغ:

(۱) الذي يجتهد!

(۲) المجتهدون!

(۳) المجتهدين!

(۴) هو المجتهد!

- ۳۱- هدایا و بخشش های کدام سلطان مجد و شکوه را به طریقه چستیه باز گرداند؟ در کدام سلسله صوفیه دو «اربعین» معمول است؟
- (۱) سلطان اورنگ زیب - قادریه
(۲) سلطان محمد تغلق - ذهبیه
(۳) سلطان علاءالدین - قادریه
(۴) سلطان فیروز - ذهبیه
- ۳۲- به عقیده شیخ عبدالقدوس تحقق «سجهه» منتهی به
(۱) تحول کامل رفتار سالک می شود.
(۲) جاودانگی وجود یا «بقای» صوفیان می شود.
(۳) وحدت وجود یا کشف و شهود حقیقت مطلق می شود.
(۴) تقلیب جوهری بدن یا جسم و حبس مستمر تنفس می شود.
- ۳۳- از نظر «جامی» توحید الهی کدام است؟
(۱) حق سبحانه یکتا است در ذات و افعال
(۲) حال توحید وصف لازم ذات موحد گردد و ظلمات رسوم در اشراق نور توحید مضمحل شود.
(۳) حق سبحانه در ازل آزال به نفس خود نه به توحید دیگری به وصف وحدانیت موصوف بود.
(۴) بنده در بدایت طریق تصوف از سر یقین بدانند که موجود حقیقی و مؤثر مطلق نیست الا خداوند عالم
- ۳۴- «نیرگونه بهکته ها» بر چه امری بیش از هر چیزی تأکید داشتند؟
(۱) وحدت وجود
(۲) تهذیب و معرفت نفس
(۳) پرستش ویشنو و اوتارهای او
(۴) دشمنی با امتیازات طبقاتی و اعمال بت پرستی
- ۳۵- طریقه سهروردیه را چه کسی در هند نشر و رواج داد؟
(۱) بهاءالدین زکریا
(۲) شهابالدین عمر سهروردی
(۳) شاه ولی الله دهلوی
(۴) شیخ احمد سرهندی
- ۳۶- مبنای وحیانی این کلام که: «ابوحفص را پرسیدند از توبه گفت: بنده را از توبه هیچ چیز نیست زیرا که توبه بازواست نه ازو» کدام آیه است؟
(۱) ان الله يحب التوابین و يحب المتطهرین
(۲) ان الله يعلموا ان الله هو یقبل التوبة عن عباده
(۳) ثم تاب علیهم لیتوبوا ان الله هو التواب الرحیم
(۴) یا ایها الذین آمنوا توبوا الی الله توبه نوحا
- ۳۷- مقصود سالکان طریق عرفان و تصوف از «فنا و بقا» به ترتیب و می باشد که لازمه ی فهم درست «و من شاهد جریان القدرة فی تصاریف الاحکام»
(۱) پاک شدن از صفات نکوهیده - تحصیل اوصاف ستوده - فنی عن نفسه و صفاته
(۲) فنای فی حب الله - بقای به بقاء الله - فنی عن نفسه و صفاته
(۳) فنای فی حب الله - بقای به بقاء الله - فنی عن حسابان الحدثان من الخلق
(۴) پاک شدن از صفات نکوهیده - تحصیل اوصاف ستوده - فنی عن حسابان الحدثان من الخلق
- ۳۸- «ما لا اطلاع علیه لغير الحق» یسمى و «التدنس بمخالفته و التجافی عن طاعته» یسمى و موافقا لما قال ابراهیم ادهم: «غلاق باب الامل و فتح باب الاستعداد للموت» احد
(۱) سرالتر - البعد - العقبات الستة لنیل مقام الابرار
(۲) سرائر - البعد - العقبات الستة لنیل مقام الابرار
(۳) سرالتر - القرب - الشرائط الموصلة سالک طریق المعرفة الی المحبوب
(۴) سرائر - القرب - الشرائط الموصلة سالک طریق المعرفة الی المحبوب

۳۹- با توجه به آیهی کریمه‌ی: «ثم اورثنا الكتاب الذین اصطفینا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم سابق بالخیرات» و با توجه به این کلام مروی از نبی گرامی اسلام (ص) که می‌فرماید: «انه لیغان علی قلبی و انی لاستغفر الله فی کل یوم مائة مرة» به ترتیب، دو مفهوم و به دست می‌آید که آیه شریفه مذکور شامل می‌شود.

۱) الاصطفاء - الغین - خاص و عام و عاصی و مطیع و نبی و ولی

۲) الاصطناع - التخلی - خاص و عام و عاصی و مطیع و نبی و ولی

۳) الاصطفاء - التخلی - بنده‌ی «مهدب» از جمله‌ی نصیب‌ها و حظوظ

۴) الاصطناع - الغین - بنده‌ی «مهدب» از جمله‌ی نصیب‌ها و حظوظ

۴۰- هرگاه از زبان سالکان طریقت بشنویم که: «من فنی من المراد بقی بالمراد» مفهوم کدام عبارت مطلوب پویندگان این راه است؟

۱) صنع صانع را قدیم دانستن، خسران را پسندیده‌ی ایشان باشد.

۲) چون متصرف مراد حق باشی، مراد حق باقی بود، قیامت به بقا بود.

۳) این جمله موافق است مر قول حشویان را که از مشبهه و مجسمه‌اند که ذات حق را محل حوادث گویند.

۴) مراد تو فانی است و مراد حق باقی، چون قایم به مراد خود باشی مراد تو فانی شود، قیامت به فنا بود.

۴۱- با توجه به پیام آیه‌ی شریفه‌ی: «و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی» و با توجه به پیام آیه‌ی شریفه‌ی «ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله» موجه بودن اعجاز انبیاء و کرامات اولیاء الله با مفهوم می‌گردد.

۱) قهریتی از حق سلطنت خود بر آدمی که هستی وی را از وی بستاند تا عمل وی جمله، عمل او گردد.

۲) اضافه فعل به پیامبر و خود است که این درجه را «جمع» خوانند در برابر «تفرقه» که اضافه فعل به غیر حق است.

۳) مستغرق و مغلوب بودن نبی گرامی صلی‌الله علیه و آله در مشیت و اراده‌ی خداوند است که عقل و طبایع از حمل آن عاجز گردند.

۴) اضافه فعل به خود است که قدیم و بی‌آفت است که چون فعلی ظاهر گردد بر آدمی نه از جنس افعال آدمیان، لامحاله فاعل آن حق بود.

۴۲- از نظر مشایخ «سوال کردن» از خلق :

۱) روا نیست چون منافی با توکل و موجب دوختن چشم به دست اغیار می‌شود.

۲) رواست چون علامت حضور و اقبال به حق است، مشروط به اینکه الحاف نکند.

۳) رواست چون موجب فراغت دل، ریاضت نفس و پاسداشت حرمت حق می‌شود.

۴) روا نیست چون نشانه غیبت و اعراض از حق است و دل خلق را از صاحب‌دلان می‌رماند.

۴۳- در مورد تفاوت کرامت و معجزه از نظر هجویری، کدام گزینه درست نیست؟

۱) شرط معجزه اظهار است و شرط کرامت کتمان است.

۲) شرط معجزه، ایمان آوردن خلق است اما در کرامت این شرط لازم نیست.

۳) صاحب معجزه به کار خود قطع دارد اما ولی نمی‌تواند قطع بیابد.

۴) صاحب معجزه در شرع تصرف می‌کند اما صاحب کرامت فقط تسلیم می‌شود.

- ۴۴- در بیت «برو ای خواجه خود را نیک بشناس که نبود فربهی مانند آماس» منظور از «خود»، «فربهی» و «آماس» به ترتیب عبارتند از:
- ۱) روح، معرفت کشفی، معرفت استدلالی
 - ۲) نفس ناطقه، معرفت استدلالی، معرفت کشفی
 - ۳) نفس کلی، شناخت طریق وصول به عالم بالا، شناخت رذایل
 - ۴) نفس ناطقه، معرفت به اجزاء و جوارح، شناخت صفات و کمالات
- ۴۵- از نظر شیخ محمود شبستری مراد از «چشم» و «لب لعل» به ترتیب چیست؟
- ۱) استغناء ، نیستی در تحت هستی، مظهر لطف الهی / صفت قهرالهی، مایه فراق، نشانه کثرات
 - ۲) نیستی در تحت هستی، مستوری، شفای بیماران، جلوه وصال / هستی در تحت نیستی، مهجوری، اشتیاق
 - ۳) بیماری و مستی، ظهور حضرت الهیه، لطف‌الهی / شراب وصال، کثرت و تعینات، فنای بندگان
 - ۴) بیماری و مستی، اشتیاق، استغناء، فنا کردن / نیستی در تحت هستی و مستوری، شفای بیماران، شراب
- ۴۶- در شرح این دو بیت کدام گزینه صحیح نیست؟
- صوفیان در دمی دو عید کنند عنکبوتان مگس قدید کنند
ما که از دست روح قوت خوریم کی نمک سود عنکبوت خوریم
- ۱) صادق اندر روزی چهل روز بگردد مرانی چهل سال بر یک حال بماند.
 - ۲) دو عید کنایه از هستی و نیستی برای عارف مشتاق است، اما جاهلان در تعینات گرفتارند.
 - ۳) به تفاوت میان زاهد و عارف نظر دارد، زاهد عنکبوت است اما عارف اصل وصال را عید خود می‌داند.
 - ۴) بر رفتار برخی صوفیه هنگام رسیدن فتوح خرده می‌گیرد و غذای روحانی حقیقی را متعلق به عرفای راستین می‌داند.
- ۴۷- موضوعات قصه‌های رمزی رساله الطیر و حی بن یقظان نوشته ابن سینا به ترتیب عبارتند از:
- ۱) تأکید بر وحدت اجزاء عالم، معراج روح و رهایی‌اش از زندان تن
 - ۲) تأکید بر مکتوم ماندن سر، تقدم کشف و شهود بر سلوک عقلی
 - ۳) معراج روح و رهایی روح از تن، بیداری زندگان در عالم رویا
 - ۴) تعلق نفس به بدن و اشتیاق نفس به اتصال با عقل فعال، ارتباط مراتب صور با عقل فعال
- ۴۸- در معرفی نهضت «پیرروشان» کدام گزینه صحیح است؟
- ۱) به تأویل و اباحه و برقراری نوعی مدینه فاضله معتقد بودند.
 - ۲) تحت تأثیر اسماعیلیه بودند، به معانی اعداد و حروف و ظهور باور داشتند.
 - ۳) تحت تأثیر اسماعیلیه بودند، به تأویل و اسرار حروف و بی‌کامل و هادویت اعتقاد داشتند.
 - ۴) در افغانستان و به همت عبدالله قطب محیی پدید آمد و عقیده به اسرار حروف و ظهور کبریا داشتند.
- ۴۹- کدام یک از آراء علاء الدوله سمنانی با آراء ابن عربی قابل مقایسه است؟
- ۱) نظر سمنانی در مورد ولایت و تفوق اولیاء بر انبیاء
 - ۲) لطایف سبع در وجود عالم صغیر در نظر سمنانی با مراتب انبیاء ابن عربی در عالم کبیر
 - ۳) سمنانی هم مانند ابن عربی بهشت را توجه به صورت الهی پنهان در انسان می‌دانست.
 - ۴) سمنانی مانند ابن عربی معتقد بود که در روز قیامت انسان‌ها خداوند را در برخی صورت‌ها نمی‌شناسند.

- ۵۰- شاه ولی الله دهلوی در بحث توحید وجودی و توحید شهودی چه نظری داشت؟
 (۱) در رساله‌ای هر دو نظر را رد می‌کرد و آن‌ها را منافی با شریعت می‌دانست.
 (۲) با وجود آنکه خود نقشبندی بود کوشید از وحدت وجود و ابن عربی حمایت کند.
 (۳) به طور عمده جانب ابن عربی را فرو می‌گذارد و از احمد سرهندی طرفداری می‌کرد.
 (۴) در صدد بود تا میان این دو رأی را جمع کند و اختلاف امام ربانی و ابن عربی را ظاهری می‌دانست.
- ۵۱- کدام گزینه جزء منابع حاصل از «ملفوظات» مشایخ است؟
 (۱) خلاصه الالفاظ، رساله قشیریه، کشف المحجوب، آداب المریدین
 (۲) مرصاد العباد، اخبار الاخیار، خزینه الاصفیاء، سیر الاولیاء
 (۳) حالات و سخنان شیخ ابوسعید، فوائد الفوائد، خیر المجالس، خلاصه الالفاظ
 (۴) نفحات الانس، حالات و سخنان شیخ ابوسعید، خلاصه الالفاظ، اخبار الاخیار
- ۵۲- سلسله «فردوسی» شاخه‌ای از بود و سر سلسله‌اش است و نسبت روحانی‌اش به می‌رسد.
 (۱) سهروردیه - بدرالدین سمرقندی - سیف‌الدین باخرزی
 (۲) سهروردیه - نظام اولیا - شیخ نجم‌الدین رازی
 (۳) نقشبندیه - مولانا خالد - شیخ احمد سرهندی
 (۴) چشتیه - نصیرالدین چراغ دهلی - شیخ فرید گنج شکر
- ۵۳- در معرفی سید محمد گیسودراز کدام گزینه صحیح است؟
 (۱) از مشایخ چشتیه و پیرو آراء ابن عربی بود و در مورد غیر مسلمانان قائل به تسامح بود.
 (۲) از مشایخ چشتیه بود و با آراء ابن عربی مخالفت می‌ورزید، و برای دعوت هندوان با براهمنان مناظره می‌کرد.
 (۳) از مشایخ سهروردیه بود و با برخی از آراء ابن عربی موافق بود و مسلمانان را به نبرد با هندوان تشویق می‌کرد.
 (۴) از مشایخ سهروردیه و با آراء ابن عربی موافق بود و به دعوت هندوان از طریق مناظره می‌پرداخت.
- ۵۴- هدف اصلی مولانا در بیان داستان «پادشاه جهود» در دفتر اول مثنوی کدام است؟
 (۱) انتقاد از تعصبات مذهبی جاهلان و سوء استفاده ریاست طلبان از عوام
 (۲) افشای نقش پولس رسول در تحریف مسیحیت و بیان حقانیت اسلام
 (۳) دعوت به تبعیت از راه انبیای بر حق و دوری از مدعیان
 (۴) طریق اولیاء و مشایخ در تصوف بر عرفای مسیحی تفوق دارد.
- ۵۵- در شرح دو بیت زیر کدام گزینه مورد اشاره شارحان مثنوی قرار نگرفته است؟
 مرغ بر بالا و زیر آن سایه‌اش
 می‌دود بر خاک پیران مرغ و ش
 ابلهی صیاد آن سایه شسود
 می‌دود چندان که بی‌مایه شود
 (۱) هر صورتی در این دنیا اصلی در عالم بالا دارد و باید به آن دل سپرد و نه به این صورت‌ها
 (۲) مرغ کنایه از روح است که در قالب جسم درآمد و مردم به جای روح به جسم توجه می‌کنند.
 (۳) غرض از مرغ، وجود حق تعالی و غرض از سایه موجودات خیالی است که حقیقتی ندارند و پایدار نمی‌مانند.
 (۴) آدمی سرچشمه لذات را در درون خود باید بجوید و عمر عزیز را در طلب چیزی که به صورت خوش و به معنی ناخوش است صرف نکند.

۵۶-

کدام گزینه در بیان تفاوت مومن و عارف درست است؟

- ۱) اصل معرفت موهبت است، ایمان عطا است؛ مومن قلب دارد، عارف قلب ندارد.
- ۲) اصل معرفت موهبت و عطا است و ایمان وجد و آتش است؛ مومن قلب ندارد و عارف قلب دارد.
- ۳) اصل معرفت عطا است، ایمان موهبت است؛ مومن به نور خدا می بیند، عارف به خدا می بیند.
- ۴) اصل معرفت موهبت و وجد است ولی ایمان نور عطا است؛ دل مومن به غیر ذکر اطمینان نمی یابد و دل عارف به ذکر اطمینان می یابد.

۵۷-

در مورد نظر سراج در مقایسه میان تفقه و تصوف کدام گزینه صحیح نیست؟

- ۱) برخلاف فقه که گاه مورد نیاز است، تصوف همواره مورد نیاز مومنان است.
- ۲) کار فقیه در صورتی ارزش دارد که زاهد در دنیا و راغب در آخرت و بصیر در دین باشد.
- ۳) با توجه به اینکه انسان گاهی به فقه نیاز دارد و گاهی به تصوف، هر دو به یک میزان دارای ارزش اند.
- ۴) در تفقه در دین، دین اسم جامع و شاملی است که هم احکام ظاهری را شامل می شود و هم احکام باطنی را.

۵۸-

کلمات کدام گزینه این عبارات رساله قشیریه را تکمیل می کند؟

«محو برداشتن بود و اثبات قیام کردن به ، هر کسی احوال خویش پاکیزه دارد از و بدل کند به خداوند محو و اثبات بود.»

- ۱) حجاب اتانیت، امر پیر، نواهی الهی، فضایل
- ۲) حجاب کثرات، وظایف فردی، لوث شرک، عبادات
- ۳) گام در مسیر طریقت، مقتضیات حقیقت، هواجس شیطان، ثبوت قدم
- ۴) صفت های عادت، احکام عبادات، خصلت های نکوهیده، احوال و اقوال پسندیده

۵۹-

در مورد مبنای طریقه های بزرگ تصوف کدام گزینه درست نیست؟

- ۱) سهلیه: ریاضت - نوریه: تفضیل تصوف بر فقر - طیفوریه: غلبه و سکر - حکیمیه: ولایت
- ۲) سیاریه: فنا و بقا - نوریه: ملامت - خرازیه: غیبت و حضور - سهلیه: جمع و تفرقه
- ۳) قزاریه: ملامت - خرازیه: فنا و بقا - سیاریه: جمع و تفرقه - خفیفیه: غیبت و حضور
- ۴) سهلیه: مجاهدت نفس - نوریه: ایثار حق - خرازیه: فنا و بقا - خفیفیه: غیبت و حضور

۶۰-

در جاهای خالی عبارات زیر از کشف المحجوب، کلمات مناسب بگذارید:

«توبه عام از باشد و توبه خاص از از آنچه عام را از پرسند و خواص را از تحقیق

از آنچه غفلت مر عوام را است و مر خواص را

- ۱) غفلت، گناه، بواطن، عادات، حجاب، نعمت
- ۲) گناه، غفلت، ظاهر حال، معاملات، نعمت، حجاب
- ۳) ظاهر حال، غفلت، گناه، معاملات، عبادات، نعمت
- ۴) عقوبت، معصیت، ظاهر حال، عادات، عبادات، حجاب